

“... NO HAY CAMINO”

Quan veus una vida estroncada per la meitat, vols imaginar el que hagués pogut ser aquesta vida en aquesta meitat mutilada.

Però, això, es cada cop mes difícil, doncs ni tan sols podem intuir quin camí seguiran els esdeveniments en un mon futur tan canviant com ja és el nostre.

Es per això que davant la mort prematura d'un ser estimat, el volem reviurel en el record del camí que vam fer junts en temps passats.

Però, quan ho intentem, veiem que això tampoc és tan fàcil. Els temps passats eren uns altres i nosaltres també. És talment com diu el poeta: la vida NO ÉS UN CAMÍ, ÉS L'ESTELA que va deixant la nostra embarcació -que avança només guiant-se pels estels- i que, a mesura que avança, la mar del temps la va esvaint.

*“Caminante, no hay camino,
se hace camino al andar.
Al andar se hace camino
y al volver la vista atrás
se ve la senda que nunca
has de volver a pisar.
Caminante, no hay camino
sino estelas en la mar.”*

Antonio Machado

